

TADEUSZ KRYZIA

25 III 1923 – 14 XII 2005

Syn Jana i Wiktorii, urodził się w Woli Radłowskiej, gdzie ukończył szkołę podstawową. Należał do Związku Strzeleckiego. Podczas okupacji wywieziony na roboty do Niemiec – zastąpił dobrowolnie brata Franciszka, żołnierz AK który był bardziej potrzebny w kraju. Po powrocie w 1945 wstąpił do Armii Wyzwoleńczej (później WiN). Działał pod pseudonimem „Tadek” w grupie dowodzonej przez brata Franciszka. W 1947 podjęli z bratem próbę wyjścia z podziemia z której jednak zrezygnowali, widząc represje jakie dotykały ujawniających się akowców. Przez krótki okres działali w grupie Józefa Jachimka. Jeszcze przed jego likwidacją przez ubowców zaprzestali działalności zbrojnej, nadal jednak musieli się ukrywać. Tadeusz nawet wtedy zajmował się twórczością literacką, pisał wiersze i powieści. 26 lipca 1958 SB otoczyła całą Wolę Radłowską, bracia zostali aresztowani i przewiezieni do Krakowa. W wyniku procesu Tadeusz został skazany na sześć lat pozbawienia wolności. Odsiedział trzy lata w Barczewie (objęła go amnestia).

Wrócił do domu rodzinnego, ożenił się z Józefą Bogacz, urodził im się syn Krzysztof. Prowadził gospodarstwo rolne i pracował jako dozorca w Zakładzie Eksploatacji Kruszywa w Ostrowie. W okresie „Solidarności” włączył się czynnie w działalność związkową.

Na skutek komplikacji życiowych został bez środków do życia. Nie przyjął też odszkodowania za lata więzienia, uznając je za zbyt niskie. Niemal do końca pisał odwołania do różnych instytucji państwowych dochodząc swych praw.

Pochowany na Cmentarzu Parafialnym w Radłowie.